

Sygn. akt V.2 Ka 369/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Roberta Wieczorka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2017 r.

sprawy:

1.J. S. (1) /S./

s. C. i U.

ur. (...) M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 158 §1 kk przy zast. art. 57a §1 kk

2.L. D. /D./

s. L. i U.

ur. (...) w M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 158 §1 kk w zast. art. 57a §1 kk

3.M. S. (1) /S./

s. P. i C.

ur. (...) w M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 158 §1 kk w zast. art. 57a §1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 20 stycznia 2017r. sygn. akt IX K 899/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. (2) kwotę

420 (czterysta dwadzieścia) złotych oraz 23% podatku VAT w kwocie 96,60 złotych (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy), łącznie kwotę 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III.obciąża na rzecz Skarbu Państwa oskarżonych: Ł. D., M. S. (3), J. S. (2) opłatą za II instancję w kwotach po 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) i zasądza od oskarżonych: Ł. D. i J. S. (2) wydatki postępowania odwoławczego w kwotach po 20zł (dwadzieścia złotych), zwalniając od nich oskarżonego M. S. (1).

SSO Jacek Myśliwiec

Sygn. akt V.2 Ka 369/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 stycznia 2017r. Sąd Rejonowy w Rybniku uznał oskarżonego Ł. D. za winnego tego, że w dniu 31 maja 2015r. w B. na ul. (...), działając czynem o charakterze chuligańskim, bez powodu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wziął udział w pobiciu Ł. P., S. P. oraz P. J. w ten sposób że szarpał pokrzywdzonych, wielokrotnie uderzał pięściami oraz kopał po całym ciele, narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k. czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 158 § 1 kk w zast. art. 57a § 1 kk i za to na mocy art. 158 § 1 kk w zast. art. 57a § 1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1, 2 i 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Ł. D. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat.

Na mocy art. 57a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego Ł. D. za czyn z art. 158 § 1 k.k. przy zast. art. 57a § 1 k.k. nawiązki:

- w wysokości 1.500 zł na rzecz pokrzywdzonego Ł. P.,
- w wysokości po 1.000 zł na rzecz pokrzywdzonych S. P. i P. J..

Na mocy art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. (2) kwotę 1.008 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na rzecz oskarżonego Ł. D. i kwotę 231,84 zł stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego Ł. D. koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 40 zł oraz opłata w wysokości 180 zł , w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego Ł. D. od ponoszenia wydatków.

Apelację od powyższego wyroku złożyła obrońca oskarżonego zaskarżając go w części dotyczącej oskarżonego Ł. D..

Na podstawie art. 427 kpk w zw. z art. 438 pkt 1 pk wyrokowi w zaskarżonej części zarzuciła:

1.obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 60 § 3 kk poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której przepis ten ma charakter stanowczy i zawiera nakaz jego zastosowania w przypadku, w którym współoskarżony przyznał się do winy, wskazał współsprawców czynu oraz istotne okoliczności jego popełnienia, jak to uczynił Ł. D. w niniejszej sprawie.

Z ostrożności procesowej na podstawie art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi w zaskarżonej części zarzuciła:

2.rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 2 lata oraz orzeczonej wobec oskarżonego nawiązki w łącznej wysokości 3500zł.

Wskazując na powyższe, na podstawie art. 437 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec oskarżonego Ł. D. dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary wynikającego z art. 60 § 3 kk w zw. z art. 61 kk poprzez odstąpienie od wymierzenia kary oskarżonemu Ł. D..

Ewentualnie wnosiła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec oskarżonego Ł. D. dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary wynikającego z art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 3 kk poprzez wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności i nawiązki w minimalnej wysokości. Wnosiła również o zasądzenie kosztów obrony świadczonej z urzędu za II instancję według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego Ł. D. na uwzględnienie nie zasługiwała i to w stopniu wręcz oczywistym. Odnosząc się do pierwszego z zarzutów a to obraży prawa materialnego wskazać należy, iż od oskarżonego, wobec którego będzie zastosowane nadzwyczajne złagodzenie kary, na podstawie art. 60 § 3 kk wymaga się przede wszystkim rzetelności, lojalności i prawdomówności. Odwołując lub modyfikując swoje wyjaśnienia oskarżony znowu jak gdyby zaczyna respektować zasadę solidarności z grupą przestępczą, a przede wszystkim w którymś momencie swoich wyjaśnień nie mówi prawdy. Odwołanie złożonych wyjaśnień a tak uczynił oskarżony w toku rozprawy, jako zaprzeczenie podanych informacji przekreśla możliwość skorzystania z dobrodziejstwa z art. 60 § 3 kk (postanowienie SN z 4,12,2007r. II KK 157/07, analogicznie wyrok SA w Katowicach z 22,02,2007r. II AKo 13/07). Również kolejny z zarzutów, a to rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary nie zasługiwał na uwzględnienie. Rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary zachodzi tylko wówczas, gdy zastosowany ogół dolegliwości karnych za przypisane przestępstwo nie uwzględnia należyście stopnia społecznej szkodliwości czynów oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celu kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego. A zatem zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia nie uwzględnia jednak w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, osobowości sprawcy jak i stopnia zawinienia – innymi słowy gdy jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą. Takich cech nie posiada orzeczona wobec oskarżonego kara zwłaszcza, iż orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania dlatego i w tej części rozstrzygnięcia brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku. Z tych powodów Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

SSO Jacek Myśliwiec